

خاطره بهورز

ضربان نامنظم قلب جنین

اعظم دلوری

دانشجوی ترم ۴ بهورزی، کارآموز خانه بهداشت
تعهدی روستای سماخون معاونت بهداشت
دانشکده علوم پزشکی تربیت جام

و بررسی صدای قلب جنین، متوجه شدم ضربان قلبش ریتم نامنظمی دارد و کندتر از حد معمول است. بلافاصله برایش اکسیژن تراپی انجام دادم و وضعیت را به اطلاع پزشک مرکز خدمات جامع سلامت رساندم که بلافاصله دستور ارجاع فوری به بیمارستان داد. با همسرش تماس گرفتم و ترغیبش کردم که سریع‌تر او را به بیمارستان برساند چون احتمال خطر برای جنین وجود داشت. در بیمارستان مادر را به صورت اورژانسی بستری و بعد هم سزارین کردند. نوزاد هم به دلیل مشکلات تنفسی در بخش مراقبت‌های ویژه نوزدان بستری شد. ۵ روز بعد نوزادی که نجات پیدا کرده بود از بیمارستان مرخص شد و من هم برق خوشحالی را در چشم‌هایش دیدم.

خدای متعال را شاکرم و این اتفاق برای من بسیار الهام بخش و زیبا بود تا آنجا که انگیزه من برای خدمت در شغل بهورزی را چند برابر کرد. از این‌که بهورز هستم به خود می‌بالم و احساس شادمانی قلبی دارم. چه حسی بهتر و بالاتر از این که از حضور خود در کسوت بهورزی رضایت قلبی داشته باشیم.

زن ۲۰ ساله‌ای که هفته سی و نهم از بارداری اولش را پشت سر می‌گذاشت به دلیل مشکلات خانوادگی و شاید به خاطر این‌که بیماری خاصی هم نداشت، همکاری‌اش با خانه بهداشت روستا برای انجام مراقبت‌های دوران بارداری ضعیف بود. یک هفته مانده به زایمان به دلیل عدم هم‌خوانی ارتفاع رحم و سن بارداری توسط مامای تیم سلامت به سونوگرافی و همچنین در مانگاه زنان ارجاع شد. مادر خودش مستقیم به بیمارستان مراجعه کرده بود، اما با بررسی سلامت جنین (NST) بدون مشکل خاص یا بستری شدن ترخیص شده بود. مامای تیم سلامت که در مرخصی بود، از قبل، به من اطلاع داده بود که حتماً پیگیری وضعیت مادر و سلامتی جنینش باشم. با او تماس گرفتم و خواستم برای بررسی وضعیت بارداری به خانه بهداشت بیاید. راضی نشد و گفت یک هفته بیشتر به وضع حملش نمانده و موعش که برسد به بیمارستان می‌رود. در نهایت به خانه‌شان مراجعه کردم و موفق شدم ضمن صحبت با وی و مادر شوهرش او را راضی کنم که به خانه بهداشت بیاید. در معاینه